

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordenador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Josep
Andrés (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borj (Belgrad), Natàlia Boronat
(Moscou), Erena Calvo (Rabat), Joan Canela
(Johannesburg), Jordi Carreras (Nova York), Macià
Claramunt (Castelló), Míriam Díez (Roma), Joan Lluís
Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Amman), Ricard González
(Washington), Joan Antoni Guerrero (Andorra), Pere
Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres),
Juli Martí (París), Iris Mir (Pequín), Federico Rivas
(Buenos Aires), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria
(Alacant), Gemma C. Serra (Berlín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacru

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor

Presidència vaporosa

La setmana passada, el president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va presentar el seu pla de treball, com a president de torn de la UE, davant el Parlament d'Estrasburg. Al discurs, el mandatari espanyol va mantenir la seva línia de grans proclames poc concretades. Per exemple, va proposar "un gran pacte social" per a sortir de la crisi. També va defensar la necessitat de fer una aposta especial per la indústria sostenible, amb l'estendard del desenvolupament del cotxe elèctric, o el reforç de l'espai universitari i de recerca comú. Rodríguez Zapatero ha exportat el seu estil al cor de la UE, amb grans propostes mancades de concreció. De fet, l'acte ja no havia aixecat gaires expectatives, com ho provava l'escassa presència d'eurodiputats a la sala de plens en el moment del discurs del mandatari espanyol —un fet, que, malgrat tot, hauria de fer rumiar a tots els representants europeus.

El torn espanyol a la presidència de la UE no ha estat rebut precisament amb entusiasme. Diversos sectors polítics i mediàtics han qüestionat la capacitat de lideratge del cap de l'executiu d'un estat que encapçala les estadístiques de desocupació i que és lluny de mostrar els primers símptomes de recuperació. Amb aquestes credencials, els discursos habituals de Zapatero de grans proclames, expressades amb ambigüitats calculades, però sense cap concreció, poden servir per a mantenir els equilibris necessaris per a governar en minoria al Congrés dels Diputats de Madrid. Però a la UE, els discursos vaporosos només acabaran de palesar la incapacitat de lideratge del mandatari espanyol en l'àmbit de la política internacional.

Val la pena de destacar també el paper del PP. A diferència dels seus companys del Partit Popular Europeu, els conservadors espanyols han preferit no mostrar-se crítics amb el president espanyol. Els eurodiputats del PP saben que Rodríguez Zapatero exerceix la presidència de torn europea com a president espanyol abans que no pas com a socialista. La roba bruta, ja la rentaran a casa quan sigui el moment de fer el balanç, al final del mandat espanyol a la UE. Ultra el patriotisme compartit entre PP i PSOE, aquesta actitud també deixa ben clar el nivell d'integració europeu.

Tanmateix, la presidència espanyola de la UE servirà, això sí, per a evaporar qualsevol dubte que pugui quedar sobre la veritable concepció que Zapatero té d'allò de l'Espanya plural. Mai no li seria tan fàcil com ara d'aconseguir que la llengua catalana, la tretzena més parlada d'Europa, fos reconeguda com a llengua oficial. També ara té sis mesos per a donar un impuls definitiu a un projecte estratègic com el de l'eix mediterrani. Res d'això no va sortir al seu discurs. Prenguem-ne tots nota.

Als nostres lectors

Dissortadament, ningú no creu que enguany vegem indicis de recuperació econòmica que ens facin pensar en una sortida de la crisi. Tot amb tot, aquesta llarga etapa de vaques magres ha portat alguns canvis a la nostra manera de viure i d'organitzar-nos. El dossier de portada d'aquesta setmana, coordinat per Violeta Tena, mira d'analitzar aquests canvis, des dels àmbits més quotidians fins a les relacions internacionals, tot passant pels valors. La crisi no sabem si ens farà més bons, però potser sí que ens fa una mica diferents.

També analitzem l'infern d'Haití. Després de la devastació deixada pels terratrèmols, la comunitat internacional té la responsabilitat d'afavorir un procés de reconstrucció que permeti al país de sortir del pou de misèria on ja era abans de la tragèdia.

Enric Rimbau, director